

for har regeringen ikke gjort noget for lang tid siden?

Jeg ved godt, at ministeren kun har været minister i 1 måned, men regeringen har siddet ved magten i 8 år, og nu hører vi igen i dag om noget, der vil ske i fremtiden. Lokkende løfter, men hvad konkret ligger der på ministerens bord, hvad konkret har regeringen gjort for at sikre de allersvageste en anstændig behandling?

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Det er jo ikke bare regeringen, der styrer plejehjem og sygehusvæsen i Danmark, det har vi kommunalbestyrelser til, det har vi amtsråd til, og det har vi også H:S-bestyrelser til.

Men gennem de senere år og også det sidste år er der kommet adskillige eksempler, hvor det bliver lagt frem, at her er nogle områder, hvor vi kan bruge medicinen bedre, som f.eks. i MTV-vurderingen for demens, som vi hørte om for lidt siden, og det, der nu kommer frem med de undersøgelser, hr. Nils Gulmann har fremlagt. Og det er klart, at en minister har lyst til at tage hjem og få alle de erfaringer medinddraget, inden man lader skatteborgerne betale en hel masse ny medicin, som der var foreslået her i Tinget i dag, også fra Venstre, til nogle patientgrupper, som sandsynligvis, når Michael Rørth siger det, har glæde af den endnu.

Vi er nødt til at kigge hele det medicinområde ud fra én bred vinkel, og det agter ministeren at gøre.

Tove Fergo (V):

Jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren blander pærer og æbler sammen.

Det, at der er dokumenteret medicin, som kan hjælpe døende kræftpatienter til at få et bedre liv, til at få et længere liv, til måske oven i købet at blive raske, har ikke noget at gøre med, at man måske bruger psykofarmaka, altså hjerne-medicin, til demente mennesker, til at sætte dem i en farmakologisk spændetrøje, en medicinsk spændetrøje. Så jeg er synes, det er usagligt, når ministeren står og bruger det på den måde. Begge dele er lige alvorlige, og jeg efterlyser stadig væk konkrete forslag. Hvad har ministeren tænkt sig? Ministeren siger her, »jeg vil gå hjem og se på det« osv. Men det er jo et kendt og et gammelt problem.

Vi har brug for handling nu, og regeringen har haft regeringsmagten i 8 år. Er tiden ikke inde til, at der nu kommer konkrete forslag på bordet, sådan at disse svage gamle mennesker

både kan blive diagnosticeret og kan få en ordentlig og anstændig tilværelse, og at man ikke berøver dem de sidste af de færdigheder, de dog har i behold?

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Til fru Tove Fergo: Jeg har tilkendegivet i Tinget i dag, at de spændende projekter, der ligger, hvor vi ved at bruge færre penge til en mere effektiv medicin på en rigtig måde kan hjælpe nogle patienter, samtidig med at vi kan forsøge at holde skatten i ro, harmonerer godt for regeringen, og det arbejder vi meget på.

Min sætning om at sætte de to ting sammen var jo lige præcis, at vi skal passe på ikke bare at lukke op for nye skatter på vore bevillinger og til nye medicinområder, samtidig med at vi iagt-tager, at der er nogle områder, vi bruger medicin på, hvor effektiviteten er nul eller måske ligefrem minus, som nogle af rapporterne siger.

Derfor er vi nødt til at have den brede tilgang til en rationel farmakologi her i landet for ikke unødigt at bede skatteborgerne om at finansiere. Det var det, der var perspektivet. Men de oplagte muligheder med at gå ind og kigge på de områder skal vi selvfølgelig have med, også i de tilsynsfunktioner af vore plejehjem, som vi skal diskutere.

Preben Rudiengaard (V):

Når jeg nu har hørt på ministeren, kan jeg nærmest høre, at det er sådan en kontinuerlig århus-historie, og det, jeg hører i århushistorien, er: Den rigtige pille i den rigtige mund.

I lighed med, hvad fru Tove Fergo har sagt, synes jeg, der er et spor af, at vi skal bruge kemi som kompensation for omsorg. Det synes jeg gennemsyner meget af det, ministeren siger. Ministeren tager ikke afstand, når han siger, at det altså skal være den rigtige pille i den rigtige mund.

Derfor vil jeg spørge ministeren direkte, hvad ministeren vil gøre bredt set sundhedsfagligt for at bedre levevilkårene på det behandlingsmæssige område for vores demente personer. De er de svageste i vores samfund, og derfor har vi også en pligt til, at vi har omhu omkring dem, og derfor vil jeg bede ministeren om at svare på det spørgsmål.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Til hr. Preben Rudiengaard og andre, der måtte have misforstået min symbolik ved at sige den rigtige pille i den rigtige mund: Det er i overført